

[Aksel Larsen.]

sige, at man forærer Aktionærerne en meget stor kontant Pengegave, og hvis man har i Sinde at gøre det samme nu — og det kalkulerer man aabenbart med —, vil det være en Fordel at være Indehaver af Sukkerfabrikkernes Aktier, før denne Aktieudvidelse finder Sted. Jeg synes, man skal være opmærksom paa dette, fordi det jo er en camoufleret Form for Ekstraudbytte eller Bonus, og det maa da reelt være stridende mod Sukkerloven, som siger, at der højst maa udbetales 6 pCt.

Endvidere vil jeg sige i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at De danske Sukkerfabrikker jo har oparbejdet en fantastisk stor Reservefond og Udbytteudligningsfond og andre Fonds, der er lige saa store som selve Aktiekapitalen, ja, jeg husker ikke Beløbet nøjagtigt, men maaske er de endda større. Meningen med, at man har opsparet disse Penge, maatte vel være, at de skulde bruges til at modernisere Fabrikerne og indføre bedre Arbejdsmetoder og saadan noget, og jeg synes, at Regering og Rigsdag skal stille sig paa det Standpunkt, at man passende kan bruge lidt af disse Millioner, naar det drejer sig om at gennemføre den af Ministeren omtalte Mechanisering af Aflæsningsforholdene, saaledes at man ikke ved en Udvidelse af Aktiekapitalen paa ny giver en Forøring til Sukkerfabrikkernes Aktionærer.

I øvrigt vil jeg have Lov til om Udbyttet at sige, at jeg ligesom i Fjor har den Mening, at naar Sukkerloven foreskriver et Maksimumsudbytte paa 6 pCt., er det meget tvivlsomt, om det kan tillades at udbetale $7\frac{1}{2}$ pCt. Man siger ganske vist, at de $1\frac{1}{2}$ pCt. er indtjent ved forskellig anden Virksomhed, og man siger, at der er stærk Kontrol med det, men jeg tror alligevel, at vi skal kigge noget nærmere paa det og se, om der ikke foregaar en camoufleret Omgaaelse af Lovens Bestemmelser, rent bortset fra, at jeg egentlig er af den Mening, at naar det er foreskrevet i en Lov, at Sukkerfabrikkerne kun maa give 6 pCt., saa maa de kun give 6 pCt., og saa kan de ikke komme og sige: Ja, men det er, fordi vi har Indtægter fra andre Ting. Jeg har faaet den Opfattelse ved Arbejdet i det store Sukkerudvalg, at mange af de Penge, man bruger dertil, har man indtjent som Rente af Obligationer og forskellige Fonds, at det altsaa er Penge, man har opsparet af tidligere Aars Overskud, og det er egentlig urimeligt, at man skal bruge dem nu.

Jeg husker det første Aar, Sukkerfabrikkerne gik uden om Bestemmelsen

om de 6 pCt. og udbetalte 7 pCt. Vi havde en Smule Diskussion. De sagde ikke, at det var Indtægter ved Frøavl og forskellig anden fornuftig Virksomhed, de sagde lige ud: vi har taget Pengene af Udbytteudligningsfonden, vi har ikke taget af indværende Aars Overskud. Jeg tror, at en Del af disse $1\frac{1}{2}$ pCt. tages paa samme Maade, og jeg tror, man skal kigge paa dem.

Der er samtidig et andet Forhold: Jeg kan ikke forstaa, og jeg har ingen Forklaring faaet paa det hidtil, hvorfor man i Loven har fastsat en Bestemmelse om et Maksimumsudbytte paa 6 pCt., naar man giver Sukkerraffinaderierne Tilladelse til at give 15 pCt. i Udbytte, for Sukkerraffinaderierne hører vel ogsaa til Sukkerindustrien. Jeg siger rent ud, at jeg er af den Opfattelse, at det er lovstridigt. Jeg forstaaer ikke, at Ministeriet har tolereret det. Jeg ved samtidig, at Sukkerfabrikkerne er Storaktionærer i Sukkerraffinaderierne, og hvis det er saadan, at man lader dem give 15 pCt. i Udbytte, og at en Del af disse Penge gaar til De danske Sukkerfabrikker, og de siger, at dette er Penge, som vi har indtjent ved anden Virksomhed, saa vi har Lov til at bruge dem til at give højere Udbytte til vore egne Aktionærer, saa er vi ved at komme lige lovlig langt ud.

Jeg mener, som jeg gav udførligt Udtryk for i Fjor og ogsaa ved tidligere Lejligheder, at man burde kigge lidt nærmere paa Sukkerindustriens Forhold, for naar Regering og Rigsdag alligevel hvert Aar skal beskæftige sig med disse Forhold og sørge for, at der bliver avlet Roer og fremstillet Sukker, og regulere dette Sukkers Fordeling paa indenlandsk Forbrug og Eksport og bestemme Priser, saa er det i Grunden meningsløst, at man ikke siger: lad saa Samfundet overtage Sukkerfabrikkerne. Det er muligt, at man skal gøre en Forskel, i hvert Fald vil jeg være rede til at overveje den Forskel, der utvivlsomt er mellem en Andelssukkerfabrik og Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker, men hvad Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker, som jo er absolut dominerende, angaar, kan jeg ikke indse, at det ikke, saadan som det har udviklet sig, skulde overgaa til Samfunds ejendom, og derfor vil vi stadig være af den Opfattelse, at man burde skride til en Nationalisering.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har vendt sig mod dette. Han brugte ikke Ordet Nationalisering, han brugte Udtrykket Socialisering. Jeg vil have Lov at sige som en Sidebemærkning, at jeg er personlig ked af, at Socialdemokratiet har forfuset